

Dorđe Gvozdić

ZAŠTO U BOGA TREBA
VJEROVATI

Izvori, 2014

Naslov izvornog teksta: Zašto u Boga treba verovati

© 2009, Gospel Media, Đorđe Gvozdić

gospelmedia@bluewin.ch

Izdavač: Izvori, kršćanski nakladni zavod, Osijek

Urednik: Damir Špoljarić

Prijevod i lektura: Danijela Horvat

Fotografija: Santhosh Kumar (freeimagescollection.com)

Grafička obrada: Andreja Mil

Tisak: Logos, Daruvar

ISBN: 978-953-177-078-1

1. Izdanje: 2012

2. Izdanje: 2014, naklada: 2000

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 131116039

Gvozdić, Đorđe

ZAŠTO U BOGA TREBA VJEROVATI

Sadržaj

Predgovor	5
Bog je naša jedina životna šansa	7
Isus je jedini spasitelj	15
Je li ovo nova vjera?	17
Jesmo li promijenili vjeru?	20
Što je sekta	24
Religija i kršćanstvo	28
Tko je kršćanin	33
Karakteristike jednoga kršćanina	38
Što je grijeh	56
Zašto Bog dopušta zlo?	62
Biti svjedok za Boga	73
Literatura	89
O autoru	91

Predgovor

Svrha ove knjižice jest da na brz i sažet način omogući upoznavanje sadržaja koji je danas predmet čestih pitanja o crkvi i vjeri. Isto tako, njezin je cilj upoznati čitatelje s onime što, prema Bibliji, kršćanski praktičan život podrazumijeva, te pojasniti na koji je način to utemeljeno na Svetome pismu. Uz svaku izjavu ili spomenutu doktrinu navedeni su biblijski stihovi kao i biblijske osobe koje o tome govore. Idealno bi bilo da, dok čitate ovu knjižicu, pri ruci imate Sveto pismo te pročitate navedeni ulomak.

Knjižicu sam napisao na temelju svoga propovjedničkoga i dušobrižničkog iskustva te, unatoč tome što su teme obrađene sažeto, vjerujem kako pružaju zadovoljavajući temelj za uvid i upoznavanje obrađene građe. Svaki bi kršćanin trebao temeljito poznavati razlog svoga vjerovanja i biti spreman druge poučiti. Ovaj je tekst koristan ne samo onomu koji traži odgovor, nego i onomu koji ga treba dati. Kada bi ova knjižica mogla pomoći barem jednoj osobi da postane kršćaninom i pronađe put spasenja ili nadahnuti nekoga da postane gorućim svjedokom evanđelja, smatrao bih to posebnom Božjom milošću.

BOG JE NAŠA JEDINA ŽIVOTNA ŠANSA

Zašto čovjek uopće treba Boga? Zašto je vjera u Boga tako važna? Zato što je Bog naša jedina životna šansa. Htjeli to priznati ili ne, mi niti u 21. stoljeću nemamo zadovoljavajući odgovor na svoja osnovna životna pitanja. Još uvijek ne znamo što je smisao našega života. Svega jednu trećinu života fizički rastemo i razvijamo se, a nakon toga slabimo, starimo i umiremo. Čovjek u sebi posjeduje nagon koji se bori protiv toga, ali svi su pokušaji za održavanjem života bezuspješni. Jedino Bog ima pravo rješenje za sretan, uspješan i dug život. Zato trebamo Boga i njegovu pomoć.

Tjelesna je smrt slika onoga kako će, bez Božje pomoći, jednoga dana sve biti okončano. Gubitak voljene ili drage osobe uslijed njezine smrti gorko je i strašno iskustvo, i sve se u nama tomu opire. Smrt je tako okrutna da ne dopušta više nikakvu promjenu niti postoji put nazad. Međutim, tjelesna smrt nije kraj našega postojanja – Sveto pismo jasno pokazuje da nakon materijalnoga svijeta mi prelazimo u duhovni svijet. S obzirom da smo mi, kako tjelesna, tako i duhovna bića, kada nastupi smrt, tijelo postaje podložno fizičkom procesu raspadanja, a duša se

vraća svome duhovnome ishodištu – Bogu. Dakle, duša nakon smrti nastavlja svoje postojanje, a tijelo ne. Tko je odbijao Boga u materijalnome svijetu, ne može se na njega osloniti ni u duhovnome. Zato Sveto pismo govori o čovjeku bez Boga kao izgubljenome i o Bogu koji se ispruža prema nama da nam pomogne i spasi nas.

Što mislite, zašto se čovjek bori protiv starenja i smrti? Kako nam uopće pada na pamet da nam ovdje nešto nedostaje? Odakle nam taj osjećaj da se naše postojanje nastavlja? Biblija jasno kaže da je čovjek stvoren kao besmrtno biće; to je dio naše podsvijesti, ali svojom neposlušnošću prema Bogu tu besmrtnost izgubili. Sretan, ugodan i dug život duboko je usađen u nas, ali način na koji mi to nastojimo dostići vodi nas u posve suprotnome smjeru. Budući da je Bogu sve to dobro poznato, on je u svojoj velikoj ljubavi krenuo nama u susret i objavio pripremljen plan kako da postignemo ugodan i trajan život koji smo izgubili.

Smisao života

Zašto smo rođeni? Zašto živimo? Zapažajući svijet oko sebe, već i mala djeca ponekad postavljaju ključna životna pitanja i traže odgovor na pitanje o smislu života. U tome su sasvim u pravu jer od samoga početka usmjeravanje života prema Bogu Stvoritelju

ima presudnu važnost. Što se kasnije to događa, time postaje sve teže i teže.

Odgovor na pitanje o smislu našega života nalazimo u izvornim Isusovim riječima: *“Isus podiže svoje oči k nebu i reče: Oče, došao je čas; proslavi svoga Sina, da Sin proslavi tebe, kao što si mu dao vlast nad svakim čovjekom, da svima koje si mu dao podari vječni život. A ovo je vječni život, da poznaju tebe, jedinoga pravoga Boga i Isusa Krista koga si poslao.”* (Iv 17,1-3). Dakle, smisao života je doći do spoznaje o Bogu i upoznati ga jer od njega možemo dobiti *“vječni život”*. Ne samo čuti o njemu i primiti to na znanje, nego i upoznati njegove osobine i karakter. Obratite pažnju kako ovu izjavu podržava božanski autoritet. Kao prvo, vidimo da se radi o Bogu koji ima vlast i moć, tako da se njegovo djelovanje može osjetiti. Bog ima vlast nad prirodom, ali i *“nad svakim čovjekom”*. Sve nepredvidivo, slučajno, neočekivano ili čudnovato što doživljavamo jest Božji utjecaj u našem životu. Onaj tko tome posveti pozornost, može upoznati Boga i njegovu vlast nad nama. Sveto pismo je puno primjera ljudi koji su živjeli po svome i došli do spoznaje o Bogu koji se itekako može umiješati u našu sadašnjost. Evanđelja isto tako svjedoče o Isusu Kristu koji je došao k nama na ovaj svijet kao Bog da pokaže božansku moć i vlast nad prirodnim i natprirodnim stvarima, kao i nad životom i smrću. Drugo, Bog je u mogućnosti da nam pruži ono za čime toliko čeznemo u dubini svoga bića. U njegovoj

je moći i vlasti podariti nam, ne samo dug, nego i vječan život. Naša generacija ima više dokaza od bilo koje druge generacije koja je ikada živjela, da život ne osigurava ono što mislimo da ga osigurava, već da ga to ustvari uništava. Bogatstvo se smatra garancijom dobroga života. Međutim, svjedoci smo da je upravo bogatstvo sredstvo koje rastavlja najbolje prijatelje, rodbinu, brakove itd. U oskudnim, teškim pa i ratnim danima ljudi su živjeli u slozi, ali kada bi se obogatili ili je trebalo podijeliti nekakvo nasljeđe, kao da su postali drugi ljudi. Isto tako je i sa slavom, utjecajnim položajem ili nečime tome sličnom. Dosegnuta slava čovjeka jednostavno ne ispunjava niti ga može zadovoljiti i tako on počinje sa životnim ispadima, nastranostima, drogama, spiritualizmom ili mistikom. Treće, Sveto pismo jasno govori o kojemu je Bogu riječ - to je Bog Stvoritelj svega, naš Otac nebeski; njegov Sin Isus Krist koji je naš Spasitelj, on je postao kao jedan od nas da se susretne s našim najstrašnijim neprijateljem te svojim uskrsnućem objavi pobjedu; i na kraju Sveti Duh, naš zagovornik i branitelj tijekom ovoga života.

Kada bi u životu postigao sve ono što želiš i zamišljaš te tako ostvario vrhunac na poslovnome, akademskom ili umjetničkom području, ali ne bi upoznao Boga, ti bi promašio cilj i smisao svoga života. Sva naša postignuća su zapravo kratkotrajna korist, dok je spoznaja Boga životno važna i trajna. Upoznati Boga je lako i posve jednostavno. Upoznati ga se može bez ikakvih uvjeta i u svakoj životnoj

dobi. Ne upoznati Boga čovjek mora ili svjesno željeti ili to odbiti. Apostol Pavao kaže: *“Ljudima je očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im je to zapravo objavio. Čak i njegove nevidljive osobine, njegova vječna sila i božanstvo, mogu se jasno vidjeti od postanka svijeta na onome što je stvorio. Stoga nitko nema izgovora. Jer, iako su upoznali Boga, nisu mu kao Bogu iskazali čast i zahvalnost. Naprotiv, postali su isprazni u svojim mislima i njihovo je nerazumno srce potamnilo. Umišljajući da su mudri, postali su ludi.”* (Rim 1,19-22). Boga ne možemo izbjeći niti mimoići jer su okolnosti i situacije u kojima se Bog može upoznati sastavni dio ovoga našeg života i prate nas kao vlastita sjena. Osim toga, kao što apostol Pavao kaže, božansko djelovanje je očito i njegova svojstva su jasno vidljiva te tako nitko neće moći Boga optužiti za svoj promašaj.

Na ovome svijetu postoje samo dvije vrste ljudi: oni koji se prema Bogu otvaraju i oni koji mu se opiru. Ne računajući malu djecu, niti jedna osoba ne napušta ovaj svijet prije nego što je imala priliku jasno iskazati svoju opredjeljenost. Biblija nam jasno daje na znanje da, nakon što je prvi čovjek počinio prijestup koji povlači smrtnu kaznu, kazna nije odmah izvršena, nego nam je Bog podario ovaj život kao još jednu šansu. Stoga tijekom ovoga života trebamo otkriti našu grešnu narav i propast koja nam prijete bez Boga te mu se raskajana srca prikloniti. To se mora dogoditi na ovome svijetu jer poslije smrti nema više nikakvih

preusmjeravanja niti odlučivanja. Zato je Bog naša jedina životna šansa i svrha života.

Bog je začetnik i održavatelj života

Bog ima vrhovno pravo biti u samome središtu našega života jer je on naš Stvoritelj i inicijator života. On je naš iskonski Otac pun roditeljske skrbi i ljubavi, ali mi smo se prema njemu ponijeli drsko i buntovno te tako upali u poteškoće i smrtnost. Bog, kao arhitekt života, dobro poznaje zakonitosti i zamke života i nije nikakvo čudo da su se svi njegovi savjeti, upozorenja i pravila do današnjega dana pokazali ispravnima.

U našem životu sve poprima svoj smisao tek kada Bogu dozvolimo da zauzme vrhovno i vodeće mjesto koje mu i pripada. Naš je život poput mozaične slagalice: dijelovi se savršeno uklapaju samo na jedan određeni način i mogu pružiti samo jednu smisaonu sliku. Bog je ključ našega života; kada primijeniš njegove principe, možeš biti siguran u uspješan i sretan ishod.

Božji plan za spasenje čovjeka

Budući da smo Bogu tako dragi i vrijedni, on je pripremio plan kako nas izbaviti od životnoga promašaja i vrati nam skladnu životnu sredinu koju smo izgubili. Taj je plan savršen. Bog nije izradio plan

spasenja samo za jednoga čovjeka, na jednome mjestu i u jedno vrijeme, već za spasenje svih ljudi, gdje god se oni nalazili, za sve naraštaje i za sva vremena – jednom riječju, za cijelo čovječanstvo.

Tako genijalan plan i sveobuhvatnu misiju može ispuniti samo najsposobniji, netko doista savršen. Smrt je naš najveći neprijatelj kojega treba savladati, ali kako među ljudima nema čovjeka koji bi se mogao suočiti sa smrću i pobijediti je, Bog šalje svoga Sina. Premda je došao s drugoga svijeta, on se tako prilagodio nama da ga na prvi pogled nitko nije mogao prepoznati kao Sina Božjega. Preuzeo je sva tjelesna obilježja čovjeka te na kraju susreo smrt koju je pobijedio. Nakon što je pobijedio kneza tame i smrti, uskrsnuo je treći dan i pokazao se brojnim svjedocima. Jedino je Isus bio sposoban i spreman provesti Božji plan i tako postići naše spasenje.

Evo kako je to zapisano u evanđelju: *“Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u njega vjeruje, već da ima život vječni.”* (Ivan 3,16). Bez Boga, mi doista ginemo. Izraz poginuti znači da se slučaj nije morao dogoditi, ali se zbog nemarnosti ipak dogodio. Ako ne marimo za Božju ljubav i ponudu spasenja, tako tragično okončava naš život. Apostol Pavao također potvrđuje izuzetnu Isusovu zaslugu: *“Budući da je po čovjeku došla smrt, po čovjeku dolazi i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru (jer je počinio grijeh),*

tako će u Kristu svi oživjeti (jer je bio bezgrešan)." (1 Kor 15, 21-22). Spasenje nije nikakva tajanstvena, već posve jednostavna i jasna stvar – jedan je pokvario, a drugi je popravio; Adam je iznevjerio, a Isus je to ispravio i povratio u prijašnje stanje. Pavao to još i ovako potvrđuje: *"Dakle, kao što je prekršajem jednoga osuđenje došlo na sve ljude, tako izvršenjem zapovijedi od jednoga dolazi na sve ljude opravdanje ... jer kao što su nepokornošću jednoga čovjeka svi postali grešnici, tako će i pokornošću jednoga svi postati pravednici."* (Rim 5,18-19). Zbog tog se razloga Isus zaslužno naziva Spasiteljem svijeta. On je poginuo umjesto nas; Adam je prekršitelj, a Krist izvršitelj. Po Adamu je došla osuda, a Kristovom zaslugom dolazi opravdanje.

Bog je mnogo za nas učinio jer nas tako jako voli. Sve što traži od nas jest da priznamo Isusovu zaslugu vjerujući u njega, da se odvratimo od svoje samovolje i pokorimo njegovim principima i pravilima za život. Adam je lakomislno i nemarno naučio sebi i strovalio cijeli svijet u ovo očajno stanje. Ali sada, kada nam se pruža prilika za spasenje, samovolju si više ne možemo priuštiti. Božju ponudu i Isusov poziv trebamo svesrdno prihvatiti jer nam je to posljednja i jedina šansa.

ISUS JE JEDINI SPASITELJ

Isus je jedino biće koje posjeduje sposobnost spasiti paloga čovjeka. Smrt je prijelaz iz jednoga svijeta u drugi, ali pitanje je na koju stranu - s Bogom ili bez njega. Kao prvo, Isus je Sin Božji te on, uz ljudsko, ima i božansko porijeklo i sposobnosti. Njegov otac nije bio čovjek, nego Bog koji je u Marijinoj utrobi stvorio život, baš kao i na početku, pri stvaranju svijeta. Drugo, Isus je prošao put između nas i neba te uspostavio prolaz po kojemu imamo pristup k Bogu. Došao je s neba nadnaravnim rođenjem te se vratio natrag u nebo kroz smrt koja mu nije mogla nauditi. Zato je Isus mogao reći: *“Ja sam put, istina i život, nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.”* (Iv 14, 6). Tko slijedi Isusova načela i principe života, nalazi se na putu u nebesa, koji je on prokrčio. Taj je put, dakle, uspostavljen i postoji, no hoćeš li ti njime poći – to je isključivo tvoja odluka. Nitko te u tome ne može spriječiti, a niti natjerati na to. Treće, Isus je jedino biće koje je susrelo smrt i pobijedilo je uskrsnuvši od mrtvih. Apostol Petar je u svojoj prvoj propovijedi, na Pedesetnicu, u Jeruzalemu izjavio: *“... to dobro znajte vi svi i sav narod izraelski: Isus Krist, Nazarećanin, kojega ste vi raspeli, a kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih ... je onaj kamen koji ste vi graditelji odbacili, a koji je postao ugaonim kamenom. Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano*